

N:o 29.

Ank. till Riksd. Kansli den 30 Mars 1880, kl. 2 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till 35 § i förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871.

Det åligger Lag-Utskottet att afgifva Utlåtande öfver en af Herr *Andreas Andersson* inom Första Kammaren väckt motion, N:o 3, med hemställan, »då fäder till oäkta barn borde ställas i samma kategori, som 35 § i förordningen om fattigvården stadgade för äkta män, att Riksdagen för sin del täcktes besluta ett lagstadgande, att fäder till oäkta barn, som, genom domstols utslag, blifvit ålagd att det-samma försörja, men detta underlåter, skall, då kommunens fattig-vård nödgas bidraga till barnets underhåll, såsom 35 § i Kongl. fattig-vårdsstadgan bestämmer, behandlas lika med fäder till äkta barn, hvil-kets underhåll af fattigvården bestrides.»

Åberopade 35 § i förordningen om fattigvården innehåller i hit-hörande delar: att fattigvårdsstyrelse tillkommer husbonderätt öfver den, hvars minderåriga barn eller hvars hustru enligt 1 § i förordnin-gen åtnjuter full försörjning, som ej är tillfällig; gällande den hus-bonderätt så länge fattigvården fortfar; att, om någon genom lättja eller liknöjdhet ådrager sitt minderåriga barn eller sin hustru sådan nöd, att fattigvård måste enligt 1 § någon af dem lemnas, skall han,

äfven om fattigvården är tillfällig, stå under fattigvårdsstyrelsens husbondevälde, till dess den kostnad, fattigvårdssamhället tillskyndats, blifvit godtgjord; att till enahanda påföljd är den förfallen, hvars minderåriga barn för betlande anhålles och på fattigvårdssamhälles bekostnad hemsändes; innehållande derjemte § 36, bland annat, att arbetsförtjenst, som tillkommer någon den tid han står under fattigvårdsstyrelsens husbondevälde, må, antingen styrelsen begagnar hans arbetskraft eller tillåter honom sjelf deröfver förfoga, användas till ersättning för fattigvård, hvilken enligt 1 § lemnats hans minderåriga barn eller hans hustru, äfvensom till gäldande af hvad han kan kännas skyldig att utgifva för betlande barns hemsändande.

Utskottet, som för sin del finner nu anförda stadganden vara så affattade, att de äfven gälla fader till oäkta minderårigt barn, hvilket enligt § 1 i förordningen erhåller fattigvård eller för betlande anhålles och på fattigvårdssamhälles bekostnad hemsändes, och som sålunda finner motionärens framställda förslag obehöfligt, hemställer,

att motionen icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 30 Mars 1880.

På Lag-Utskottets vägnar:

E. THOMASSON.